

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

14. pažymi, kad iš meno rinkos tyrimų ir statistikos nematyti, kad perpardavimo teisė darytų neigiamą poveikį meno rinkos vietai ar jos apyvartai;
15. pažymi, kad direktyva visose šalyse narėse buvo visapusiškai įgyvendinta tik 2012 m. sausio 1 d., nors perpardavimo teisė daugelyje valstybių narių pripažįstama keletą dešimtmečių;
16. pabrėžia, kad svarbu aktyviai remti vietos menininkus, įskaitant jauniausius menininkus;
17. mano, kad iš naujo vertinti direktyvą 2014 m., kaip planuoja Komisija, per anksti, ir siūlo šį pakartotinį vertinimą atlikti 2015 m. (praėjus ketveriems metams po 2011 m. gruodį atlikto vertinimo);
18. ragina Komisiją kitoje jos vertinimo ataskaitoje iš naujo svarstyti taikomų koeficientų svarbą, ribines vertes, taip pat paramos gavėjų kategorijų, kaip nurodyta direktyvoje, svarbą;
19. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su suinteresuotosiomis šalimis siekiant stiprinti Europos meno rinkos pozicijas ir spręsti tokias problemas, kaip vadinamasis kaskadinis poveikis ir administraciniai sunkumai, su kuriais susiduria mažesni ir specializuoti aukcionai ir prekiautojai;
20. teigiamai vertina iniciatyvas, kurių imasi trečiosios šalys, siekdamos pradėti taikyti perpardavimo teisę, ir ragina Komisiją toliau dėti pastangas tarptautiniuose forumuose siekiant stiprinti Europos meno rinkos pozicijas pasaulyje;

o

o o

21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

P7_TA(2012)0426

Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas

2012 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimo (2012/2040(INI))

(2015/C 419/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 26 ir 114 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 11 d. Komisijos žaliąją knygą „Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“ (COM(2011)0941, toliau – žalioji knyga),
- atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 11 d. Komisijos komunikatą „Darni sistema, kuria siekiama padidinti pasitikėjimą bendrąja skaitmenine elektroninės prekybos ir internetu teikiamų paslaugų rinka“ (COM(2011)0942),
- atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 11 d.–2012 m. balandžio 11 d. Komisijos surengtas viešas konsultacijas dėl žaliosios knygos,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 4 d. Komisijos surengtą konferenciją dėl mokėjimų kortele, mobiliuoju telefonu ir internetu,

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos konkurencijos tinklo bankininkystės ir mokėjimų pogrupio parengtą 2012 m. kovo mėn. informacinį dokumentą dėl konkurencijos užtikrinimo mokėjimų sektoriuje ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio mėn. Europos Centrinio Banko rekomendacijas dėl mokėjimų internetu saugumo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 11 d. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno (EDAPP) atsakymą į Komisijos viešas konsultacijas dėl žaliosios knygos „Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“ ⁽⁴⁾;
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 22 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto darbo dokumentą dėl žaliosios knygos (INT/634),
 - atsižvelgdamas į 2002 m. liepos 24 d. Komisijos sprendimą dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį byloje Nr. COMP/29.373 „Visa International“ ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimą dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį bylose Nr. COMP/34.579 – „MasterCard“, COMP/36.518 – „EuroCommerce“ ir COMP/38.580 – „Commercial Cards“ ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 24 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje *MasterCard ir kiti prieš Komisiją* ⁽⁷⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A7-0304/2012),
- A. kadangi šiuo metu Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinka yra vis dar nevienalytė tarpvalstybiniu mastu ir tik keletas didžiųjų dalyvių gali gauti prekybininkų sutikimą ir vykdyti tarpvalstybinę veiklą;
- B. kadangi, kaip Komisija teigia žaliojoje knygoje, vyraujanti dviejų ne Europos mokėjimo kortele paslaugos teikėjų padėtis, kuria naudojasi atitinkami jų bankai (vadinamieji bankai emitentai ir aptarnaujantys bankai), gali lemti pernelyg didelius ir nepagrįstus mokesčius vartotojams ir prekybininkams;
- C. kadangi mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu plėtra ir platesnis jų naudojimas taip pat gali padėti didinti ir įvairinti e. prekybą Europoje;
- D. kadangi Europoje ir visame pasaulyje mokėjimų internetu ir mobiliuoju telefonu dalis ir įvairovė nuolat didėja;
- E. kadangi dėl technikos pažangos mokėjimo kortelėmis sistemos palaipsniui gali būti pakeistos kitomis elektroninėmis ir mobiliomis mokėjimo priemonėmis;

⁽¹⁾ OL L 94, 2012 3 30, p. 22.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/information_paper_payments_en.pdf.

⁽³⁾ <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/recommendationsforthesecurityofinternetpaymentsen.pdf>.

⁽⁴⁾ http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Comments/2012/12-04-11_Mobile_Payments_EN.pdf

⁽⁵⁾ OL L 318, 2002 11 22, p. 17.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/34579/34579_1889_2.pdf; sprendimo santrauka paskelbta OL C 264, 2009 11 6, p. 8.

⁽⁷⁾ Byla Nr. T-111/08, *Master Card ir kiti prieš Komisiją*, dar nepaskelbta.

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

- F. kadangi žaliajoje knygoje neaptariamas mokėjimų grynaisiais pinigais ar čekiais kainos ir poveikio visuomenei, palyginti su mokėjimais kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu, klausimas, taigi nesudaromos sąlygos atlikti mokėjimų grynaisiais pinigais ar čekiais kainos ir poveikio visuomenei ekonominiu ir gerovės aspektu lyginamąją analizę;
- G. kadangi dabartinis mokėjimų kortele verslo modelis sudaro sąlygas pernelyg dideliems daugiašaliams tarpbankiniams mokesčiams (DTM), kurie kartais viršija tikrąsias sistemos finansavimo išlaidas, o tai yra didelė kliūtis konkurencijai mokėjimų rinkoje;
- H. kadangi tarpvalstybinis aptarnavimas – šiuo metu tik labai nedaugeliui dalyvių suteikiama galimybė ir kadangi tokia tvarka prekybininkams galėtų suteikti daugiau pasirinkimo galimybių ir taip padidinti konkurenciją ir sumažinti vartotojų išlaidas;
- I. kadangi papildomi mokesčiai už mokėjimus kortele draudžiami kai kuriose valstybėse narėse, bet plačiai taikomi kitose valstybėse narėse, ir kadangi pernelyg dideli papildomi mokesčiai nuostolingi vartotojams, nes mokėjimų paslaugų teikėjai nesudaro galimybių naudotis kitais mokėjimo būdais, nei mokėjimai, už kuriuos taikomi papildomi mokesčiai;
- J. kadangi pagal bendrą mokėjimų eurais erdvę s(SEPA) kortelių sistemą reikalaujama, kad vartotojai mokėtų „naudotis bendrosios paskirties kortelėmis mokėjimams atlikti ir išsiimti grynuosius pinigus eurais visoje SEPA erdvėje taip pat lengvai ir patogiai, kaip savo šalyje. Turėtų nelikti skirtumo, ar jie naudojami savo kortele (-ėmis) savo šalyje, ar kur nors kitur SEPA erdvėje. Turėtų nelikti jokių bendrosios paskirties kortelių sistemų, skirtų naudoti tik vienoje šalyje, ir jokių kortelių sistemų, skirtų naudoti tik tarpvalstybiniu lygmeniu SEPA erdvėje“;
- K. kadangi galima tikėtis, kad sėkmingai perėjus prie SEPA atsiras postūmis kurti naujoviškas visai Europai bendras mokėjimo priemones;

Įvairūs mokėjimo būdai

1. giria Komisiją už parengtą žaliąją knygą, mano, kad joje esantys svarstymai ir klausimai labai svarbūs, ir visiškai sutinka su išvardytais tikslais siekti didesnės konkurencijos, didesnio pasirinkimo, daugiau naujovių ir saugesnių mokėjimų, taip pat didesnio vartotojų pasitikėjimo;
2. pritaria Komisijai, kad reikia atskirti tris skirtingų produktų keturšalių banko kortelių sistemų srityje rinkas: visų pirma rinką, kurioje konkuruoja įvairios kortelių sistemos, siekiant pritraukti finansų įstaigas, kaip savo kortelės išduodančius ar aptarnaujančius vartotojus; antra, pirmąją vartotojų grandinės rinką, kurioje kortelės išduodantys bankai konkuruoja dėl banko kortelių turėtojų („kortelių išdavimo rinką“); ir trečia, antrąją vartotojų grandinės rinką, kurioje kortelės aptarnaujantys bankai konkuruoja dėl klientų prekybininkų („kortelių aptarnavimo rinką“), ir mano, kad kiekvienoje rinkoje reikėtų stiprinti laisvą konkurenciją;
3. atkreipia dėmesį į rinką grindžiamo savireguliuojamo svarbą bendradarbiaujant visiems suinteresuotiesiems subjektams, tačiau pripažįsta, kad dėl interesų konflikto savireguliuojamu gali nepavykti pasiekti norimų rezultatų per priimtina laikotarpį; tikisi, kad Komisija pateiks reikiamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, siekdama padėti užtikrinti tikrą mokėjimams kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu skirtą SEPA, ir atkreipia dėmesį į būsimo Mokėjimo paslaugų direktyvos persvarstymo svarbą;
4. pabrėžia, kad reikia turėti aiškią ir išsamią mokėjimams kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu skirtos SEPA viziją ir reikiamas gaires bei terminus, siekiant pagrindinio tikslo, kad nebūtų jokių skirtumų tarp tarpvalstybinių ir nacionalinių mokėjimų;
5. pabrėžia, kad reikia siekti tikralaikės tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemos, kuri techniškai jau prieinama ir naudojama kai kuriems mokėjimams, ir pabrėžia, kad perėjimas prie tikralaikės ekonomikos turėtų būti svarbus visos SEPA tikslas ir kad pažangi tikralaikė tarpbankinė sistema turėtų būti prieinama visoje SEPA;
6. todėl laikosi nuomonės, kad visas nacionalines mokėjimų kortele, mobiliuoju telefonu ir internetu sistemas reikėtų sujungti ar paversti visos Europos SEPA taisyklės atitinkančia sistema, kad visi mokėjimai kortele, mobiliuoju telefonu ir internetu būtų priimami visur SEPA erdvėje, taip pat mano, kad Komisija turėtų pasiūlyti šiam perėjimui reikiamą laikotarpį;

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

7. pažymi, kad visuose terminaluose turėtų būti priimamos visos kortelės ir laikomasi sąveikumo reikalavimų, todėl reikėtų pašalinti bet kokias dėl terminalų veikimo ir jiems taikomų sertifikavimo reikalavimų skirtumų kylančias technines kliūtis, nes bendri standartai, taisyklės ir standartizuota terminalų programinė įranga padidintų konkurenciją;
8. mano, kad integruotai Europos mokėjimų rinkai saviregulavimo metodo nepakanka; ragina Komisiją imtis teisėkūros veiksmų, siekiant užtikrinti vartotojams mokėjimų saugumą, sąžiningą konkurenciją, finansinę įtrauktį, asmens duomenų apsaugą ir skaidrumą;
9. ragina Komisiją pertvarkyti SEPA valdymą, siekiant užtikrinti, kad sprendimų priėmimo procesas būtų demokratiškas, skaidrus ir atitiktų visuomenės interesus; pažymi, kad tam reikia aktyvesnio ir vadovaujamo Komisijos ir Europos Centrinio Banko (ECB) vaidmens valdant SEPA ir proporcingo visų suinteresuotųjų subjektų atstovavimo visose SEPA sprendimų priėmimo ir įgyvendinimo institucijose, taip užtikrinant pakankamą galutinių paslaugų gavėjų dalyvavimą;
10. reiškia susirūpinimą dėl šiuo etapu pernelyg griežto mokėjimo internetu ir mobiliuoju telefonu rinkų reguliavimo, nes šie mokėjimo būdai vis dar plėtojami; mano, kad bet kokia šios srities reguliavimo iniciatyva kelia riziką, kad bus pernelyg pabrėžtos jau egzistuojančios mokėjimo priemonės, o tai gali sustabdyti inovacijas ir iškreipti rinką dar jos neišplėtojus; prašo Komisijos būsimame pasiūlyme laikytis tinkamo požiūrio į visus būsimus mokėjimo internetu ir mobiliuoju telefonu būdus ir užtikrinti aukšto lygio vartotojų, ypač pažeidžiamų, apsaugą;
11. pažymi, kad, nors elektroniniai mokėjimai Europoje ir pasaulyje vis svarbesni, tebekyla didelių kliūčių kuriant visiškai ir iš tikrųjų integruotą, konkurencingą, naujovišką, saugią, skaidrią ir vartotojams palankią bendrąją Europos skaitmeninę rinką, susijusią su tokiais mokėjimais;
12. pažymi, kad šiuo metu, kai patiriama krizė, labai svarbu imtis veiksmų, kuriais skatinamas ekonomikos augimas, darbo vietų kūrimas ir vartojimas, kad skaitmeninė rinka teikia didelių galimybių pasiekti šiuos tikslus, tačiau ES turi būti pajėgi sukurti visapusišką vidaus skaitmeninę rinką, ir kad, viena vertus, būtina panaikinti esamas kliūtis, bet kita vertus, padidinti vartotojų pasitikėjimą; mano, kad neutrali ir saugi bendroji Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinka, kuri skatina laisvai konkuruoti ir diegti inovacijas, yra labai svarbi, siekiant sukurti tikrą bendrąją skaitmeninę rinką, ir gali labai padėti didinti vartotojų pasitikėjimą;
13. pabrėžia, kad būtina plėtoti skaidrias, saugias ir veiksmingas mokėjimo sistemas Europos skaitmeninėje rinkoje, siekiant sukurti tikrą skaitmeninę ekonomiką ir palengvinti tarpvalstybinę elektroninę prekybą;
14. pažymi, kad norint kurti bendrąją skaitmeninę rinką būtina saugi, patikima ir skaidri Europos elektroninių mokėjimų sistema; pabrėžia informavimo kampanijų svarbą siekiant didinti vartotojų informuotumą apie galimybes rinkoje ir apie saugių elektroninių mokėjimų sąlygas ir reikalavimus; mano, kad tokias kampanijas reikėtų rengti ES lygmeniu, taip pat norint išvengti dažnai nepagrįsto nerimo dėl tokių formų mokėjimų; mano, kad vartotojų interesus atitinkantys informaciniai centrai šiuo atveju padėtų padidinti pasitikėjimą nuotoliniais mokėjimais;
15. pabrėžia, kad turėtų būti priimtose priemonės, kuriomis būtų kovojama su dažnai pasitaikančia Europos vartotojų diskriminacija dėl kilmės vietos, kai nepriimami jų mokėjimai atliekant tarpvalstybines operacijas internetu;
16. apgailestauja, kad dabartinėmis aplinkybėmis mokėjimų išlaidos yra neskaidrios ir tie, kurie nesinaudoja brangiais mokėjimo būdais, vis tiek padengia jų išlaidas; primena, kad kiekvienas mokėjimo būdas turi savo kainą; todėl prašo Komisijos ateityje taip pat apsvaistyti mokėjimų grynaisiais pinigais ir čekiais, palyginti su kitais mokėjimo būdais, kainą visiems rinkos dalyviams ir vartotojams, ypatumus ir poveikį visuomenei; primena, kad visiems europiečiams turėtų būti sudarytos sąlygos naudotis pagrindinėmis bankininkystės paslaugomis; pabrėžia, kad veiksmų, kuriais siekiama bendrų techninių standartų, reikia imtis atsižvelgiant į šiuo metu Europoje nustatytų standartų svarbą, veiksmingumą ir pakankamumą;

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

Standartizacija ir sąveika

17. mano, kad tolesnis darbas, susijęs su bendrais techniniais standartais, taikant laisvą prieigą, galėtų didinti Europos ekonomikos konkurencingumą ir gerinti vidaus rinkos veikimą, taip pat skatintų sąveikumą ir duotų su saugumu susijusios naudos, nes būtų nustatyti bendri saugumo standartai, naudingi ir vartotojams, ir prekybininkams;

18. pažymi, kad mokėjimų internetu ir mobiliuoju telefonu atvejais dauguma standartų turėtų būti tokie pat kaip dabartinių SEPA mokėjimų, tačiau reikia naujų standartų vartotojų saugumo ir tapatybės nustatymo reikmėms ir siekiant teikti tarpbankines tikrą laikas paslaugas internetu, ir pabrėžia, kad nepakanka sukurti naujus standartus, ne mažiau svarbu koordinuoti jų įgyvendinimą;

19. pabrėžia, kad standartizacija neturėtų kelti kliūčių konkurencijai ir inovacijoms, veikiau ji turėtų pašalinti kliūtis, siekiant visoms šalims užtikrinti vienodas sąlygas; todėl rekomenduoja, kad standartai sudarytų sąlygas inovacijoms ir konkurencijai rinkoje, nes nustačius vieną bendrą arba uždarą standartą būtų ribojama rinkos plėtra ir inovacijos, atsirastų neproporcingai didelis apribojimas ir nebūtų užtikrinamos vienodos konkurencinės sąlygos; tačiau atkreipia dėmesį į Komisijos antimonopolinį tyrimą dėl mokėjimo internetu (e. mokėjimų) standartizavimo proceso, kurį vykdo Europos mokėjimų taryba;

20. pažymi, kad iš esmės visas mokėjimo operacijas sudaro tokie pat duomenys, ir pabrėžia, kad bet kokio mokėjimo atveju duomenys turėtų būti saugiai perduodami, sudarant sąlygas nuo pradžios iki pabaigos nenutrūkstamam tikrą laikui tvarkymui; mato visų sistemų, kuriose naudojamas toks pat pranešimo formatas, pranašumus ir primena, kad akivaizdžiausias pasirinkimas yra tas, kuris naudojamas kredito perdavimo ir tiesioginio debeto atveju, kaip nustatyta SEPA galutinės datos reglamento priede (t. y. ISO XML 20022); rekomenduoja, kad tokio paties formato pranešimas būtų naudojamas perduodant visų operacijų duomenis iš terminalo klientui ir kad jame būtų nurodyta visa atitinkama informacija;

21. pabrėžia, kad atsižvelgiant į greit augančią, bet šiuo etapu nepakankamai išplėtotą elektroninių mokėjimų ir mokėjimų mobiliuoju telefonu rinkos rinką, šiose pagrindinėse srityse nustačius privalomus standartus, siekiant patobulinti bendrąją skaitmeninę rinką Europoje, kultų neigiamo poveikio inovacijoms, konkurencijai ir rinkos augimui grėsmė;

22. nurodo, kad pagal Komisijos viešų konsultacijų dėl žaliosios knygos grįžtamosios informacijos suvestinę parengtų standartų įgyvendinimas dažnai būna didelė problema; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę taikyti įgyvendinimo užtikrinimo priemones, pvz., nustatyti galutinius perėjimo terminus;

23. pažymi, kad grynųjų pinigų išdavimo per terminalą mokesčiai ne mokėjimo paslaugų vartotojo banke ir kitoje kortelių sistemoje daugelyje valstybių narių dažnai būna pernelyg dideli ir visoje SEPA turėtų būti labiau grindžiami išlaidomis;

24. pabrėžia, kad visais standartizacijos ir sąveikos reikalavimais turėtų būti siekiama didinti Europos mokėjimo sistemų konkurencingumą, skaidrumą, inovacinį pobūdį, mokėjimų saugumą ir veiksmingumą visų vartotojų ir kitų suinteresuotųjų subjektų naudai; pabrėžia, kad dėl bet kokių standartizacijos reikalavimų neturėtų atsirasti nereikalingų skirtumų palyginti su pasauline rinka, kurie gali tapti kliūtimis; be to, laikosi nuomonės, kad bendrų standartų taip pat reikėtų siekti pasauliniu lygmeniu, glaudžiai bendradarbiaujant su pagrindiniais ES ekonominiais partneriais;

25. prašo Komisijos įvertinti galimybes skatinti naujus dalyvius įsiliesti į kortelių rinką, pvz., visiems sandoriams užtikrinant bendrą mokėjimų infrastruktūrą, neatsižvelgiant į tai, kas išdavė kortelę;

26. pažymi, kad mokėjimo infrastruktūros ir mokėjimo schemų atskyrimas galėtų padidinti konkurenciją, nes smulkesni dalyviai nebeiškrstų iš rinkos dėl techninių suvaržymų; pabrėžia, kad mokėjimų paslaugų teikėjams (MPT) turėtų būti suteikta galimybė laisvai pasirinkti bet kokių kortelių išdavimo ir aptarnavimo paslaugų derinį, prieinamą pagal rinkoje esančias mokėjimo schemas, o pasitelkiant mokėjimo infrastruktūrą turėtų būti be diskriminacijos vykdomos įvairių tuo pačiu metu taikomų panašioms priemonėms skirtų mokėjimo schemų operacijos;

27. pažymi, kad reikia laikytis atsargumo principo ir užtikrinti, kad bet kokia tokia priemonė visada atitiktų laisvos ir sąžiningos konkurencijos ir laisvo patekimo į rinką bei prieigos prie jos principus, atsižvelgiant į būsimas technologines inovacijas šiame sektoriuje, kad būtų galima pritaikyti sistemą prie būsimų pokyčių ir visada nuosekliai skatinti inovacijas ir konkurencingumą ir sudaryti jiems reikalingas sąlygas;

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

Valdymas

28. ragina Komisiją pasiūlyti geresnį SEPA valdymo būdą, kad būtų numatyta organizacinė struktūra, susijusi su pagrindinių mokėjimo paslaugų ypatybių ir reikalavimų, kurių reikia laikytis, plėtojimu, o techniniai ir saugumo standartai būtų nustatomi atskirai, siekiant padėti įgyvendinti su šia sritimi susijusius teisės aktus; ragina siekti proporcingesnio visų suinteresuotųjų subjektų atstovavimo toliau plėtojant bendrus mokėjimo schemų techninius ir saugumo standartus; primygtinai ragina Komisiją reaguoti į ankstesnius Europos Parlamento raginimus imtis SEPA valdymo reformos, siekiant užtikrinti geresnį mokėjimo paslaugų naudotojų atstovavimą sprendimų priėmimo ir standartų nustatymo procese; pažymi, kad šie suinteresuotieji subjektai gali būti (bet nebūtinai tik) Europos mokėjimų taryba, vartotojų organizacijos, prekybininkų organizacijos ir didelės mažmeninės prekybos grandinės, Europos bankininkystės institucija (EBI), Komisija, įvairių sričių ekspertai, su bankais nesusijusių mokėjimo paslaugų teikėjai ir prekyba atsiskaitant mobiliuoju telefonu, internetu ir kortele bei judriojo ryšio tinklų operatoriai; ragina šiuos suinteresuotuosius subjektus planuoti savo darbą pagal naują valdymo struktūrą, pagal kurią SEPA tarybai tenka tam tikras vaidmuo; mano, kad SEPA tarybai turėtų padėti įvairūs techniniai komitetai ar e. mokėjimo, mokėjimo mobiliuoju telefonu, kortelių, grynųjų pinigų ir kitų su standartizacija susijusių klausimų darbo grupės bei *ad hoc* darbo grupės; primena Komisijos įsipareigojimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 260/2012, priimtą deklaracijoje dėl SEPA valdymo, pateikti pasiūlymą iki 2012 m. pabaigos; ragina Europos standartizacijos institucijas, pvz., Europos standartizacijos komitetą (pranc. *Comité européen de normalisation*, CEN) arba Europos telekomunikacijų standartų institutą (ETSI), bendradarbiaujant su Komisija, imtis aktyvesnio vaidmens standartizuojant mokėjimus kortele;

29. šiuo klausimu pripažįsta, kad bendra mokėjimų eurais erdvė (SEPA) yra kertinis akmuo siekiant sukurti integruotą ES mokėjimų rinką ir ja turėtų būti remiamasi kaip pagrindu plėtojant tokią rinką ir užtikrinant didesnę jos novatoriškumą ir konkurencingumą;

30. mano, jog Europoje dažnai sunku užtikrinti, kad elektroninių mokėjimų taisyklės būtų įgyvendinamos, nes tam nėra atitinkamų ir vienodų sąlygų, todėl turėtų būti dedama daugiau pastangų siekiant užtikrinti, kad taisyklės būtų tinkamai ir vienodai įgyvendinamos;

31. patvirtina, kad savireguliacijos metodo nepakanka; mano, kad Komisija ir ECB, bendradarbiaudami su valstybėmis narėmis, turėtų imtis aktyvesnio vadovaujamo vaidmens ir kad visi susiję suinteresuotieji subjektai, taip pat ir vartotojų asociacijos, turėtų būti tinkamai įtraukiami į sprendimų priėmimo procesą ir šiame procese su jais turėtų būti konsultuojamasi;

32. mano, kad gali būti vis daugiau Europos bendrovių, kurių veikla iš esmės priklausys nuo galimybės priimti mokėjimus kortele; mano, kad objektyvių taisyklių, kuriomis nustatomos aplinkybės ir procedūros, kai mokėjimo kortele sistemos gali vienašališkai atmesti mokėjimą, nustatymas atitinka viešąjį interesą;

33. mano, kad svarbu stiprinti SEPA valdymą ir suteikti atnaujintai SEPA tarybai svarbesnį vaidmenį, taip pat kad ši naują valdymo padalinį turėtų sudaryti pagrindinių suinteresuotųjų subjektų atstovai ir kad jis turėtų būti nustatytas taip, kad pasitelkiant Komisiją ir kitas ES valdžios institucijas užtikrintų demokratinę kontrolę; siūlo, kad atnaujinta SEPA taryba vadovautų darbui, nustatytų tvarkaraštį ir darbo planą, priimtų sprendimus dėl prioritetų ir svarbiausių klausimų, taigi spręstų suinteresuotųjų subjektų nesutarimus; pabrėžia, kad demokratinę kontrolę reikėtų užtikrinti pasitelkiant svarbų vaidmenį atliekančius Komisiją, ECB ir EBI;

34. palankiai vertina tai, kad Europos Komisija konsultuojasi su suinteresuotaisiais subjektais, rengdama žaliąją knygą dėl SEPA valdymo pagal Reglamento (ES) Nr. 260/2012 5 konstatuojamąją dalį, ir laukia pasiūlymo, kurį šia tema Komisija ketina pateikti šių metų pabaigoje; pabrėžia, kad pagal Reglamente (ES) Nr. 260/2012 nustatytas sąlygas visų SEPA suinteresuotųjų subjektų neatidėliotinas prioritetas turi būti ruoštis perėjimui prie SEPA, siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo nacionalinių prie visos Europos mokėjimo schemų naudojimo;

Tarpvalstybinis aptarnavimas

35. pažymi, kad tolesnė standartizacija ir praktikos suderinimas, kuriais siekiama įveikti technines kliūtis ir suderinti nacionalinius atsiskaitymo bei tarpuskaitos reikalavimus, padėtų toliau skatinti tarpvalstybinį aptarnavimą, tvarką, kuri padidintų konkurenciją, taigi, prekybininkams suteiktų daugiau pasirinkimo galimybių, ir dėl kurios mokėjimo būdai vartotojams galėtų tapti ekonomišknesni; mano, kad reikėtų geriau informuoti prekybininkus apie tarpvalstybinio aptarnavimo galimybes;

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

36. primygtinai ragina toliau aktyviai siekti priimti sprendimus, kuriais būtų sudaromos palankios sąlygos tarpvalstybiniam aptarnavimui, atsižvelgiant į naudą, kurią jis teikia vidaus rinkai; išreiškia susirūpinimą dėl esamų nacionalinių, teisinių ir techninių kliūčių, pvz., kai kurių licencijavimo sąlygų, kurias reikėtų pašalinti, kad nevietinė SEPA reikalavimus atitinkanti aptarnavimo įmonė nebūtų traktuojama kitaip nei vietinė tos šalies aptarnavimo įmonė;

37. pabrėžia, kad neturėtų būti didelių įvairias mokėjimo sąskaitas reglamentuojančių teisės aktų skirtumų ir kad mokėtojas turėtų galėti atlikti pinigų pervedimą internetu ar mobiliuoju telefonu bet kuriam pinigų gavėjui, kurio sąskaita yra bet kurioje prie SEPA prisijungusioje finansų įstaigoje;

38. pabrėžia, kad visi patvirtinti MPT turėtų turėti vienodas teises naudotis tarpuskaitos ir atsiskaitymo paslaugomis, jei jie taiko atitinkamas rizikos valdymo procedūras, laikosi būtiniausių techninių reikalavimų ir yra laikomi pakankamai stabiliais ir nekeliančiais jokios rizikos, t. y. iš esmės jiems taikomi tokie pat atitinkami reikalavimai kaip bankams;

Daugiašaliai tarpbankiniai mokesčiai (DTM)

39. primena, kad pagal 2012 m. gegužės 24 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą *Mastercard* byloje daugiašalis tarpbankinis mokeskis (DTM) gali būti laikomas antikonkurenciniu, ir prašo Komisijos pasiūlyti, kaip į šį sprendimą reikėtų atsižvelgti reguliuojant mokėjimų kortele, mobiliuoju telefonu ar internetu verslo modelius;

40. pažymi, kad dabartinės pajamos iš DTM daugeliu atveju yra per didelės palyginus su išlaidomis, kurias jos turėtų padengti; pažymi, kad gali reikėti suderinti skirtingus mokėjimo mokesčius, siekiant užtikrinti, kad taikant kryžmines subsidijas nebūtų skatinama rinktis neveiksmingų priemonių, ir ragina Komisiją reguliavimo priemonėmis užtikrinti, kad DTM nebeiškraipytų konkurencijos, sukurdami kliūtis naujiems rinkos dalyviams ir inovacijoms; ragina Komisiją iki 2012 m. pabaigos atlikti įvairių galimybių poveikio vertinimą; pabrėžia, kad DTM reikia teisinio aiškumo ir tikrumo;

41. pažymi, kad pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, iš bet kurios valstybės narės atvykęs asmuo turėtų turėti SEPA reikalavimus atitinkančią mokėjimo kortelę, priimamą kiekviename SEPA mokėjimo terminale, o mokėjimas turėtų būti saugiai persiųstas; pažymi, kad šis reikalavimas gali reikšti, jog DTM reikia sureguliuoti, kad jie atitiktų nustatytas ribas, ir reikalauja, kad dėl to nė vienoje valstybėje narėje DTM nepadidėtų, veikia sumažėtų ir galbūt kuriuo nors vėlesniu etapu būtų sumažinti iki nulio;

42. mano, kad reikėtų gerinti tarpvalstybinį ir centrinį aptarnavimą ir pašalinti bet kokias technines ar teisines kliūtis, nes tai padėtų sumažinti DTM lygius ir prekybininkų mokesčius;

43. mano, kad DTM turėtų būti reguliuojamas Europos lygmeniu, siekiant užtikrinti geresnes galimybes tarpvalstybines aptarnavimo paslaugas teikiantiems naujiems rinkos dalyviams, suteikiant prekybininkams tikrą galimybę iš tikrųjų pasirinkti, prie kurios mokėjimo schemas jie nori prisijungti; nurodo, kad, jei šiame naujame pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto bus numatomi mokesčiai, turėtų būti užtikrintas visiškas skaidrumas, susijęs su jų tarifus sudarančiais elementais; primena, kad Reglamento (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nuostatomis kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai, 5 straipsnyje nurodoma, kad nuo 2017 m. vasario 1 d. nebebus galima taikyti jokio DTM už operaciją; ragina taikyti tokį pat metodą mokėjimams kortele;

44. mano, kad dėl verslo modelio trišalėms ir mišrioms mokėjimo schemoms gali kilti panašių konkurencijos problemų kaip ir keturšalių mokėjimo schemų atveju; todėl mano, kad visos kortelių sistemos – keturšalės, trišalės ar mišrios – ir bet kokie nauji rinkos dalyviai turėtų būti traktuojami vienodai, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas ir skatinti vartotojams ir prekybininkams naudingą konkurenciją ir skaidrumą;

Kelių prekių ženklų naudojimas vienam produktui

45. pažymi, kad kelių prekių ženklų naudojimas vienam produktui, kuris buvo savanoriškai įdiegtas į dalyvaujančias mokėjimo sistemas, galėtų būti naudingas vartotojams, nes tada vartotojams reikėtų mažiau kortelių ir būtų supaprastinta nacionalinių vidaus schemų prieiga prie platesnės SEPA rinkos, skatinant konkurenciją; tačiau nurodo, kad, iš anksto nusprendus dėl vidaus prekės ženklo naudojimo, kelių prekių ženklų naudojimo vienam produktui nereikėtų taikyti siekiant apeiti vidaus schemas;

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

46. pabrėžia, kad korteles turintys klientai turėtų galėti laisvai pasirinkti, kurios kelių prekių ženklų naudojimo vienam produktui alternatyvos turėtų būti įdiegtos konkrečiose jų kortelėse, ir reikalauja, kad prekybininkai turėtų turėti teisę pasirinkti, kuria kelių prekių ženklų naudojimo vienam produktui alternatyva nori naudotis, taip pat kiekvienu konkrečiu mokėjimo atveju korteles turintys klientai turėtų turėti teisę pasirinkti priimtinesnę kelių prekių ženklų naudojimo vienam produktui alternatyvą iš tų, kurias priima prekybininkas; ragina Komisiją pasiūlyti sprendimų, kuriais būtų skatinamas daugiau nei vienos SEPA reikalavimus atitinkančios schemos kelių prekių ženklų naudojimas vienam produktui; mano, kad reikėtų nuodugniai apsvarstyti tokias problemas kaip valdymo procedūrų suderinamumas, techninis sąveikumas ir įsipareigojimai opiais saugumo klausimais;

47. mano, kad reikėtų įdiegti kelių prekių ženklų naudojimo vienam produktui kortelę ir teikti atitinkamą informaciją vartotojui, kad jis būtų ginamas nuo klaidinimo; pabrėžia, kad visoms šalims privalo būti aišku, kas atsakingas už kortelės turėtojo ir prekybininko duomenų apsaugą bei konfidencialumą ir kas atsakingas už bendro prekės ženklo mokėjimo priemonę;

Papildomi mokesčiai

48. mano, kad papildomi mokesčiai, nuolaidos ir kita kreipiamoji praktika, tokie, kokie dažnai taikomi, dažnai būna žalingi galutiniams mokėjimo paslaugų naudotojams; pažymi, kad papildomi mokesčiai, grindžiami vien tik vartotojo daromu mokėjimo pasirinkimu, gali būti savavališki ir jais galima piktnaudžiauti siekiant padidinti papildomas įplaukas, o ne padengti išlaidas; mano, kad svarbu ES lygmeniu uždrausti galimybes taikyti pernelyg didelius papildomus mokesčius, palyginti su prekybininkų pavienių operacijų mokesčiu, ir kontroliuoti nuolaidas bei panašią vartotojų kreipiamąją praktiką; todėl pabrėžia, kad prekybininkai turėtų priimti vieną bendrai naudojamą mokėjimo priemonę be jokio papildomo mokesčio (SEPA reikalavimus atitinkančią debeto kortelę, elektroninį mokėjimą), o bet kokios kitoms priemonėms taikomi papildomi mokesčiai jokiū būdu negali viršyti tų priemonių papildomų tiesioginių išlaidų, palyginti su priemone, priimama be papildomų mokesčių;

49. pabrėžia, kad būtina reikalauti daugiau skaidrumo ir geresnio vartotojų informavimo apie antkainius ir papildomus mokesčius, taikomus įvairių būdų mokėjimams, atsižvelgiant į tai, kad į produktų ir paslaugų kainas prekybininkai paprastai įtraukia ir operacijų išlaidas, todėl vartotojai, iš anksto neturėdami tinkamos informacijos apie visą kainą, pirkdami moka daugiau, ir taip mažinamas vartotojų pasitikėjimas;

50. pažymi, kad esama grėsmės, jog papildomi mokesčiai, grindžiami vien vartotojo daromu mokėjimo pasirinkimu, gali būti savavališki ir jais galima piktnaudžiauti siekiant padidinti papildomas įplaukas, o ne padengti išlaidas, ir apskritai papildomi mokesčiai nėra naudingi bendrosios rinkos plėtrai, nes jais varžoma konkurencija ir didinamas rinkos susiskaldymas bei painiava vartotojui;

51. pažymi, kad taip pat yra galimybė apriboti papildomus mokesčius iki tiesioginių mokėjimo priemonės naudojimo išlaidų, kaip ir galimybė visoje ES uždrausti papildomus mokesčius; todėl ragina Komisiją atlikti galimybės uždrausti pernelyg didelius papildomus mokesčius, susijusius su prekybininkų antkainiais, ir galimybės visoje Europoje uždrausti papildomus mokesčius poveikio vertinimą atsižvelgiant į Vartotojų teisių direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnį;

Mokėjimų saugumas

52. pabrėžia, kad siekiant visapusiškai išplėtoti elektroninių mokėjimų galimybes labai svarbu užtikrinti vartotojų pasitikėjimą, taigi, aukščiausią saugumo lygį, kaip apsaugos nuo sukčiavimo priemonę ir kad būtų apsaugoti konfidencialūs vartotojų duomenys ir asmens duomenys;

53. pabrėžia, kad vartotojų privatumas turėtų būti apsaugotas pagal ES ir nacionalinės teisės aktus ir kad kiekviena mokėjimo grandinės šalis turėtų galėti naudotis tik tais duomenimis, kurie yra tiesiogiai susiję su jos atliekama operacija, o kiti duomenys būtų ignoruojami ir užšifruoti;

54. mano, kad visose valstybėse narėse minimalūs saugumo reikalavimai, taikomi mokėjimui internetu, kortele ir mobiliuoju telefonu, turėtų būti vienodi ir kad turėtų būti bendra valdymo institucija, nustatanti reikalavimus; pažymi, kad standartizavus saugumo sprendimus būtų supaprastinta vartotojų informacija ir būdas vartotojams prisitaikyti prie saugumo nuostatų; jais taip pat būtų sumažintos MPT išlaidos; todėl siūlo, kad iš visų MPT būtų reikalaujama išlaikyti bendrus minimalaus saugumo sprendimus, kuriuos MPT galėtų lengvai patobulinti, tačiau tokie patobulinimai neturėtų tapti kliūtimi konkurencijai;

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

55. primena, kad galutinė atsakomybė už saugumo priemones, susijusias su įvairiais mokėjimo būdais, negali būti priskiriama vartotojams, tačiau jie turėtų būti informuojami apie saugumo priemones, o finansų įstaigos turėtų būti atsakingos už sukčiavimo išlaidas, išskyrus atvejus, kai šias išlaidas sukelia klientas, „veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčia neįvykdęs vieno ar kelių pareigų pagal Mokėjimo paslaugų direktyvos 56 straipsnį“; todėl mano, kad reiktų skatinti visuomenės informavimo kampanijas, siekiant didinti visuomenės informuotumą ir žinias konkrečiais skaitmeninio saugumo klausimais; ragina Komisiją, kuriant mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkų integracijos strategiją ir priemones, atsižvelgti į EDAPP standartus ir rekomendacijas skaidrumo, duomenų valdytojo (tvarkytojo) tapatybės nustatymo, proporcingumo ir duomenų subjekto teisių srityse; mano, jog svarbu, kad apie visus mokėjimų sukčiavimus SEPA erdvėje būtų pranešama centralizuotai stebėjimo, statistikos ir vertinimo tarnybai, kad būtų greitai reaguojama į naujus pavojus saugumui, ir kad pagrindiniai pokyčiai turėtų būti skelbiami viešai; prašo Komisijos praplėsti pritaikytosios privatumo apsaugos sąvoką ir į ją įtraukti ne vien autentiškumo patvirtinimo mechanizmus ir saugumo priemones, siekiant užtikrinti kuo didesnę duomenų kiekio mažinimą, įgyvendinti standartizuotojo privatumo nuostatas, apriboti galimybę susipažinti su asmens informacija tiek, kad būtų prieinama tik tai, kas tikrai reikalinga norint suteikti paslaugą, ir įgyvendinti priemones, kuriomis būtų sudaromos sąlygos vartotojams geriau apsaugoti savo asmens duomenis;

56. mano, kad tiesioginiai mokėjimai kortele paprastai yra saugūs, o magnetines korteles palaipsniui pakeitus lustinėmis kortelėmis (tai turėtų būti greitai įvykdyta) saugumo lygis dar labiau padidės; reiškia savo susirūpinimą dėl saugumo klausimų, susijusių su kitų mokėjimų kortelėmis būdų, ir dėl to, kad kai kurių dabartinių Europos EMV įgyvendinimas gali būti ne visai nuoseklus; ragina dėti pastangas ir pataisyti šią nepageidaujamą padėtį ir primena, kad patobulinti sprendimai taip pat reikalingi kalbant apie nuotolinius tinkle atliekamus mokėjimus kortele; ragina Komisiją rinkti nepriklausomus duomenis apie sukčiavimus, susijusius su mokėjimais internetu, ir įtraukti juos į atitinkamas savo pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto nuostatas dėl kovos su sukčiavimu;

57. mano, kad rizikinga trečiosioms šalims suteikti duomenis apie banko sąskaitose turimas lėšas; pažymi, kad vienas iš pavojų susijęs su tuo, kad vartotojai gali ne visiškai žinoti, kam suteikiama galimybė susipažinti su jų sąskaitos informacija, kurios teisinės sistemos pagrindu ir kuris operatorius atsakingas už mokėjimo paslaugas, kuriomis vartotojas naudojasi; pabrėžia, kad jokių etapų negali kilti grėsmės duomenų apsaugai;

58. pabrėžia, kad reguliavimo ir techninėmis priemonėmis galima sumažinti šiuos su saugumu susijusius pavojus, o mokėjimai per nebankinius MPT galėtų būti tokie pat saugūs kaip ir tiesiogiai iš gerai apsaugotos banko sąskaitos atliekami mokėjimai, jeigu praktiškai bus taikomos saugios sistemos, o tokios priemonės teisėtumas ir organizacijos, prašančios tokios priemonės, bus aiškiai apibrėžtos;

59. todėl nepritaria siūlymui trečiosioms šalims suteikti galimybę susipažinti su vartotojo banko sąskaitos informacija, kol sistema nebus akivaizdžiai saugi ir nuodugnai išbandyta; pažymi, kad visuose būsimuose teisės aktuose trečiosios šalies prieiga turėtų būti ribojama iki dvejetainės („taip arba ne“) sistemos formato informacijos apie turimas lėšas ir kad išskirtinį dėmesį reiktų skirti saugumui, duomenų apsaugai ir vartotojų teisėms; visų pirma mano, kad turėtų būti aiškiai nurodoma, kurioms šalims suteikiama galimybė susipažinti su tam tikra informacija be jokios diskriminacijos ir kokiomis sąlygomis galima laikyti duomenis, ir kad šios nuostatos turi būti nustatytos pagal sutartinius susijusių subjektų santykius; pabrėžia, kad kuriant trečiosios šalies prieigos reguliavimo sistemą reiktų aiškiai atskirti galimybę gauti informacijos apie turimas lėšas tam tikrai operacijai ir galimybę susipažinti su vartotojo banko sąskaitos informacija apskritai; ragina Komisiją užtikrinti asmens duomenų apsaugą ir, pasikonsultavus su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, pasiūlyti aiškų reguliavimą, kam ir kokių tikslu kiekvienas subjektas renka duomenis, taip pat aiškų už duomenų rinkimą, tvarkymą ir saugojimą atsakingų subjektų apibrėžtį; priduria, kad kortelių naudotojams turėtų būti suteikta galimybė gauti ir pataisyti savo asmens duomenis, taip pat ir sudėtingais tarpvalstybiniais atvejais; mano, kad duomenų apsaugos reikalavimus reiktų įgyvendinti laikantis pritaikytosios ir standartizuotosios privatumo apsaugos principų ir kad įmonės arba vartotojai neturėtų būti atsakingi už savo duomenų apsaugą;

60. mano, kad vartotojų pinigų susigrąžinimo teisės turėtų būti sustiprintos tiek neteisėtų mokėjimų, tiek nepristatytų (ar pristatytų arba suteiktų ne taip, kaip žadėta) prekių ar nesuteiktų paslaugų atveju ir kad veiksmingos kolektyvinio žalos atlyginimo ir alternatyvaus ginčų sprendimo sistemos yra būtinos priemonės vartotojų apsaugai užtikrinti, taip pat elektroninių mokėjimų srityje;

61. pažymi, jog grėsmių saugumui vis daugėja, todėl ir CEN, ir ETSI turi atlikti savo vaidmenį ir aktyviai dalyvauti plėtojant saugumo standartus;

2012 m. lapkričio 20 d., antradienis

62. pažymi, kad tikimasi, jog tų mokėjimo sistemų, kuriose vienas ar daugiau dalyvių yra skirtingose valstybėse narėse, klausimu Komisija pateiks aiškinamąjį pasiūlymą, kuriame bus nurodyta, kuri teismo arba kuri neteisminio ginčo sprendimo sistema turėtų būti naudojama bet kokiems ginčams spręsti, ir kad vartotojai galės lengvai susisiekti su šiomis alternatyvaus ginčų sprendimo institucijomis ir jomis naudotis;

o
o o

63. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TA(2012)0427

Šešėlinė bankininkystė

2012 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl šešėlinės bankininkystės (2012/2115(INI))

(2015/C 419/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 12 d. Komisijos pasiūlymus ir komunikatą dėl bankų sąjungos,
- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 18 d. Didžiojo dvidešimtuko (G20) išvadas, kuriose raginama užbaigti su šešėline bankininkyste susijusį darbą, kad būtų galima visiškai įgyvendinti reformas,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 6 d. rezoliuciją „Finansų, ekonomikos ir socialinė krizė: rekomendacijos dėl priemonių ir iniciatyvų, kurių reikia imtis“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 27 d. FST tarpinę darbo ataskaitą dėl atpirkimo sandorių ir vertybinių popierių skolinimo ir į tą pačią dieną paskelbtą Tarptautinės vertybinių popierių komisijų organizacijos (angl. IOSCO) konsultacijų ataskaitą dėl pinigų rinkos fondų (PRF),
- atsižvelgdamas į ECB 2012 m. balandžio 30 d. vienkartinį leidinį Nr. 133 dėl šešėlinės bankininkystės euro zonoje,
- atsižvelgdamas į Komisijos žaliąją knygą „Šešėlinis bankų sektorius“ (COM(2012)0102),
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų 2012 m. liepos 26 d. darbo dokumentą „KIPVPS produktų standartai, likvidumo valdymas, depozitoriumas, pinigų rinkos fondai ir ilgalaikės investicijos“,
- atsižvelgdamas į FST 2011 m. spalio 27 d. ataskaitą dėl šešėlinės bankininkystės priežiūros ir reguliavimo griežtinimo, kuri parengta reaguojant į 2010 m. Seulo susitikime ir 2011 m. Kanų susitikime G20 priimtus raginimus,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7-0354/2012),
- A. kadangi šešėlinės bankininkystės sistemos koncepcija, kaip ją apibrėžia FST, apima kredito tarpininkavimo sistemą, kurią sudaro įprastai bankų sistemai nepriklausantys subjektai ir veikla;
- B. kadangi įprastai bankų sistemai priklausantys kontroliuojami subjektai aktyviai dalyvauja šešėlinės bankininkystės sistemos veikloje ir daugeliu atžvilgių yra susiję su šešėlinės bankininkystės subjektais;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0331.